

257 de credincioși ortodocși din Schit Orășeni îi cer mitropolitului Teofan să le respecte dreptul câștigat în instanță de a fi membri ai parohiei, a folosi bunurile acesteia și a primi slujbe religioase conforme conștiinței lor antiecumeniste

TRIBUNALUL BOTOȘANI
SECȚIA A II-A CIVILĂ

Decizia civilă Nr. 506A/2021
Ședința publică de la 22.12.2021
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE TĂUTU CONSTANTIN
JUDECĂTOR AIFTINCĂ COSTEL
GREFIER GAFIȚIUC MARIUS

Pe rol se află soluționarea apelului civil declarat de apelanții Chirilă Mihai-Silviu, Ungureanu Violeta, Dascălu Monica, Dascălu Daniela-Anca, Cozma Liliana, Chirilă Ioan, Părpăluță Dumitru, Chirilă Romeo, Lazăr Mariana, Carpen Ionuț-Valentin, Carpen Elena, Lupașcu Mariana, Iluc Ana-Simona, Cojocariu Dumitru, Agrigoroaei Violeta, Costic Ilie, Simionescu Silvia, Alexoae Gabriel, Iordăchel Elena, Grosu Ileana, Prodan Elena, Cășlariu Nicoleta, Dogariu Corina, Dogariu Dan, Hurubă Sorin- Gheorghe, Albotă Petru, Albotă Alina, Roșcâncău Constantin, Brehuescu Vasile, Aursulesei Constantin, Aursulesei Mariana-Doinița, Lupașcu Ioan, Aursulesei Aspazia, Aursulesei Elena, Ichim Ioan, Carpen Ovidiu, Moscalu Simona, Carpîn Dumitru, Păvăloae Marinica, Galan Dumitru, Dogariu Florica, Galben Radu, Dascălu Mihai, Hurubă Mihaela - Luminița, Aenoaei Simona-Petruța, Aenoaei Gheorghe, Carpen Maria-Daniela, Răstoacă Marinei, Ichim Florica, Aioanei Paula-Mihaela, Aioanei Vasile, Aioanei Ioana, Chirilă Aurica, Ichim Vasile, Prisacariu Ioan, Prisacariu Romica, Prisacariu Ioan, Prisacariu Elena, Lazăr Dorina, Brehuescu Daniela - Mihaela, Patatu Ioana, Nechifor Florica, Cîmpanu Ioana, Cîmpanu Nicușor, Avieritei Elena, Carpen Gheorghina, Avieritei Mihai, Tunsu Maria, Lăcătușu Constantin, Ungureanu Maria, Cojocariu Maria, Hagi Voichița, Cozma Alexandru, Patatu Georgeta, Dascălu Maria, Mitelu Valeria, Carpîn Vlad - Costel, Carpîn Viorica, Patatu Florica, Calomischi Constantin, Ursache El vira, Moscalu Romică, Agrigoroae Ioan, Dracinschi Elena (moștenitoare a lui Spătăreanu Agripina), Alexoaei Dorel, Chirilă Dumitru, Costic Elena, Dogariu Călina, Pojoga Nuța, Patatu Alexandru, Iluc Ionuț, Aursulesei Maria, Aursulesei Viorica, Moscalu Ioana, Sandu Nicoleta - Mirela, Chirilă Constantin, Hurubă Gabriel, Agrigoroae Constanța, Cornaci Adrian, Agrigoroae Violeta, Lazăr Ioan, Sandu Ioan, Părpăluță Dumitru, Cășlariu Nicoleta, Tarași

Înaltpreasfinția Voastră,

Subsemnatul, Mihai-Silviu Chirilă, membru al Parohiei "Schimbarea la Față" Schit Orășeni, Comuna Cristești, Protopopiatul Botoșani, **în nume propriu**, în calitate de contestator apelant, și ca **reprezentant**, recunoscut ca atare de instanță, în urma dezbaterilor din dosarul nr. 15627/193/2019, **al celor 257 de contestatori apelanți**, față de care s-a dispus repunerea în situația anterioară executării silite, prin Decizia civilă nr. 560A/2021, pronunțată în ședința publică din 22.12.2021 a Tribunalului Botoșani, respectuos vă solicit **luarea de măsuri urgente pentru punerea în executare a deciziei instanței, în vederea repunerii în drepturile lor a celor 257 de credincioși ortodocși din satul Schit Orășeni**, Comuna Cristești, Județul Botoșani, evacuați în mod abuziv din parohie, ca urmare a executării silite efectuate în data de 2 decembrie 2019.

În prag de iarnă, în plin Post, mitropolitul eretic Teofan „Vekkos” pregătește evacuarea cu bodyguardii a comunității de la Schit Orășeni

Ca urmare a deciziei Tribunalului Botoșani și pentru a rezolva în mod amiabil această situație, creștinește, fără apelul la forța de coerciție a statului, mai ales într-o perioadă atât de specială ca cea a Postului Învierii Domnului, vă solicităm luarea următoarelor măsuri menite să ne asigure respectarea drepturilor recunoscute de către instanța civilă, obligatorii pentru cei trei creditorii implicați în executarea silită a cărei întoarcere a decis-o instanța.

1. Respectarea dreptului de folosință al contestatorilor

Întrucât în considerentele decisive și decizorii ale instanței, care au autoritatea de lucru judecat (pp. 21-23 ale deciziei motivate), se arată că membrii reintegrați ai parohiei au **un drept de folosință** asupra bunurilor parohiei, **solicităm dreptul**

de a beneficia liber de toate bunurile parohiale în conformitate cu nevoile noastre religioase.

Chiar dacă instanța nu a fost investită cu analizarea dreptului de proprietate asupra bunurilor, asupra căruia nu s-a pronunțat, rezultă, din analiza făcută de instanță prevederilor Statutului BOR, că membrii parohiei beneficiază de un drept de folosință asupra bunurilor, analog unui drept de uzufruct, în care proprietarul păstrează nuda proprietate, iar uzufructuarul dispune de dreptul de posesie și de folosință a bunurilor, cu condiția să nu le schimbe destinația, să le conserve și să le predea nudului proprietar la momentul încheierii acestui drept, ceea ce, în acest caz, ar însemna la sfârșitul vieții fiecăruia dintre contestatori, fiind în prezența unei situații similare unui drept de uzufruct viager, în care nu s-a fixat un termen extinctiv al acestuia.

Pe linia acestei analogii, în condițiile în care noi păstrăm neatins caracterul de biserică ortodoxă al complexului bisericesc de la Schit Orășeni, îl folosim în scopuri religioase specifice cultului ortodox și conservăm bunurile date în folosință, **MMB nu are niciun drept să ne tulbure folosința acestor bunuri**, chiar dacă, urmare a unei întabulări forțate din trecut, făcute prin obligarea preoților, fără a se cere acordul membrilor parohiei, MMB și-a însușit nuda proprietate asupra bunurilor produse de credincioșii ortodocși din această parohie, așa cum a făcut-o cu toate parohiile din eparhie.

Astfel, **solicităm dreptul de a putea intra în biserică parohială, în trapeza parohiei oricând avem nevoie, de a putea să intrăm în biserică parohială pentru a ne închina sau pentru a săvârși rugăciuni, de câte ori avem nevoie.**

În acest sens, **solicităm trimisului Mitropoliei Moldovei și Bucovinei să ne pună la dispoziție un rând de chei, pe care să le folosim ori de câte ori avem nevoie, în afara programului liturgic.**

Din păcate, chiar și după primirea hotărârii instanței, preotul Bolohan a refuzat categoric să ne pună la dispoziție cheile trapezei, unde voiam să facem o masă de pomenire a morților, fără a avea prezent vreun alt preot, opunându-se chiar și dreptului nostru de a ne închina la icoanele din biserică, în condițiile în care făceam aceasta fără a tulbura în vreun fel slujba.

Solicităm ca preotul trimis de către Mitropolia Moldovei și Bucovinei și

neagreat de noi să pună capăt imediat contractului cu firma de protecție NEI Guard, care, timp de doi ani, a fost folosită pentru a ne ține pe noi, credincioșii parohiei, în afara hotarelor parohiei noastre.

În exercitarea dreptului nostru de folosință asupra bunurilor parohiale, **solicităm ca preotul trimis de MMB și neprimit de noi, majoritatea credincioșilor, să ne facă, în conformitate cu prevederile Statutului BOR, o dare de seamă, în cadrul unei Adunări parohiale**, eventual aceea care va trebui convocată pentru repetarea alegerilor pentru Consiliul parohial, **cu privire la modul în care a administrat bunurile bisericesti încredințate domniei sale**, în mod abuziv, prin executarea silită, începând de la data de 02.12.2019.

Evacuarea de la Schit Orășeni: "bolohanul" sub care mitropolitul Teofan a strivit imaginea publică a BOR

Menționez că, de la acea dată, bunurile parohiale au intrat într-o acută stare de degradare, preotul trimis de MMB manifestând o incapacitate funciară de a administra aceste bunuri, care sunt, în mare parte, patrimoniu național: spre exemplu, **șindrila de pe acoperișul tuturor imobilelor trebuia anual sau măcar la doi ani întreținută cu soluții diluate specifice rășinoaselor, ceea ce nu s-a întâmplat**, din pricina nepriceperii și a abuzurilor față de noi, care știam ce e de făcut, provocându-se astfel daune însemnate clădirilor de patrimoniu.

Cu ocazia acestei Adunări parohiale, **solicităm să ni se pună la dispoziție informații cu privire la resursele financiare din care a plătit preotul MMB Bolohan sumele exorbitante pentru contractul cu firma NEI Guard, dar și informații cu privire la natura supravegherii video pe care această firmă a săvârșit-o și dacă imaginile culese de acele camere de luat vederi, montate împotriva noastră, a credincioșilor, s-au stocat undeva**, știut fiind că acest lucru reprezintă faptă penală, în conformitate cu art. 58 din Legea nr. 333/2003.

2. Respectarea drepturilor noastre de membri ai Adunării parohiale

Întrucât instanța a decis că noi, cei 257 de contestatori, suntem membri de drept ai Adunării parohiale, întrucât împotriva noastră nu s-a declanșat nicio procedură de excludere din Biserica Ortodoxă Română, locuim cu toții pe raza localității Schit Orășeni și suntem creștini ortodocși, **solicităm manularea de urgență a alegerilor pentru Consiliul parohial**, organizate în data de 16.01.2022, **întocmirea corectă a listelor Adunării parohiale, care să țină seama de faptul că noi nu suntem excluși din viața Bisericii, și organizarea din nou a alegerilor pentru Consiliul parohial.**

Instanța de apel a constatat în mod corect că împotriva noastră nu s-a pronunțat nicio decizie de excludere (afurisire) din Biserica Ortodoxă Română.

Astfel, instanța a respins argumentul formulat de Mitropolia Moldovei și Bucovinei, potrivit căreia, noi “ne-am autoexclus” din Biserică, prin atitudinea noastră de respingere a ereziei ecumeniste și de nepomenire a numelui Înaltpreasfinției Voastre la slujbe, pentru că ați semnat actele sinodului tâlhăresc din Creta și ați schimbat, în felul acesta, ceea ce întotdeauna, de către toți și pretutindenea s-a crezut, anume că ereticii și schismaticii nu pot fi numiți “biserici”, că nu pot exista căsătorii între ortodocși și eretici, că postul e universal valabil și nu poate fi lăsat la cheremul episcopilor locali, că știința, tehnologia și politica nu sunt daruri ale lui Dumnezeu, dacă prin ele se realizează proiectul antihristic de înrobire a umanității etc.

Ca urmare a deciziei corecte a instanței, **solicităm ca de urgență listele Adunării parohiale să fie actualizate pentru a ne cuprinde pe toți cei 257 de membri recunoscuți de instanță și să se organizeze alegeri corecte pentru Consiliul parohial**, știut fiind că parohia, în calitate de persoană juridică, este o comuniune de membri care au **1)** un reprezentant care stă în justiție și **2)** un organ deliberativ, care să conducă acea comunitate, fără unul dintre aceste două elemente neîntrunindu-se condițiile existenței unei persoane juridice numite “Parohia Schimbarea la Față a Domnului”.

Or, din 2018, prin falsificarea alegerilor pentru Consiliul parohial, pe principiul arbitrar că noi “ne-am autoexclus” din viața Bisericii, pentru că am refuzat deciziile sinodului mincinos din Creta, și până acum, „persoana juridică” Parohia “Schimbarea la Față a Domnului” Schit Orășeni a funcționat nelegal, fără a avea un Consiliu parohial real, ales statutar, cu toate consecințele juridice ce decurg din acest lucru.

La data de 16 ianuarie 2022, preotul Constantin Bolohan, trimisul MMB în parohia noastră, a organizat, împreună cu vicarul administrativ al Arhiepiscopiei Iașilor, preotul Marian Timofte, alegeri pentru Consiliul parohial al parohiei noastre.

Alegerile s-au desfășurat într-un climat foarte tensionat, angajații MMB fiind însoțiți de un dispozitiv masiv de jandarmi, dislocați pentru a ne împiedica să ne exercităm drepturile de credincioși ai parohiei, în condițiile în care, la acea dată, dispozitivul Deciziei civile nr. 560A/2021 era deja publicat pe portalul tribunalului, iar angajații MMB știau că noi am fost repuși în drepturi de către instanță.

Cu ocazia acelor alegeri, am adresat o cerere vicarului administrativ, prin care i-am solicitat participarea la acele alegeri, cerere în urma căreia vicarul administrativ a acceptat să discute cu mine înainte de începerea ședinței, în biserica parohială.

După ce i-am argumentat dreptul nostru de a participa la alegeri, iar domnia sa a respins toate argumentele, mi s-a cerut să părăsesc biserica, pentru ca cei prezenți să poată alege fără noi, după ce am refuzat și eu, și toți cei prezenți alături de mine să semnăm o "adeziune" față de preotul Bolohan, act inexistent în procedurile de alegere a organelor deliberative și executive ale parohiilor din BOR.

Am părăsit biserica, pentru a nu crea un incident regretabil cu jandarmii prezenți, însă am solicitat vicarului administrativ să insereze obiecțiile noastre față de alegerile care urmau a se ține în procesul-verbal și să alăture procesului-verbal o listă de semnături ale celor ce au fost excluși de la alegeri. Pe acea listă de semnături se găseau și opt persoane aflate pe listele întocmite de către preotul Bolohan, care au fost excluse oricum, pentru că au refuzat cererea de adeziune față de preotul respectiv.

La ieșirea din biserică, vicarul administrativ a primit de la noi o listă cu 86 de semnături ale persoanelor prezente și excluse de la participarea la alegeri. La solicitarea mea de a ne da o semnătură pe un înscris care atesta că am predat lista respectivă, vicarul ne-a promis că va depune lista la registratura MMB și că, după consultarea cu juristul instituției, ne va trimite o confirmare de primire.

La solicitarea noastră de a se verifica pe loc veridicitatea semnăturilor, prin

strigarea unui apel nominal, vicarul a refuzat, afirmând că are încredere în noi.

În răspunsul primit la contestarea alegerilor desfășurate pe data de 16 ianuarie 2022, Mitropolia afirmă că nu a existat nicio obiecție la alegerile desfășurate, în ciuda faptului că un număr de 86 de credincioși, dublu față de cei ce au votat în favoarea Consiliului parohial propus de trimișii MMB, au contestat alegerile respective și nu au avut dreptul de a participa la acestea.

Contestația a fost respinsă ca tardivă, invocându-se că nu s-ar fi respectat termenul de 8 zile prevăzut pentru contestare în *Regulamentul de alegere a organelor deliberative din parohii*, în condițiile în care termenul înscris în Statutul BOR (care are forță juridică superioară acestui Regulament, ale cărui prevederi nu le cunoaște nimeni, deoarece nu beneficiază de nicio publicitate) pentru contestarea oricărui tip de hotărâre a Adunării parohiale este de 14 zile, termen pe care noi l-am respectat.

Răspunsul MMB conține în sine un fals intelectual, dublat probabil și de o sustragere de înscrisuri oficiale, întrucât nu face nicio referire la poziția celor 86 de credincioși sau la actul pe care l-am depus la procesul-verbal al ședinței Adunării parohiale din care am fost excluși.

Vă solicităm, prin urmare, anularea acelor alegeri, care încalcă grosolan decizia instanței de judecată, prin care s-a statornicit că suntem membri ai Adunării parohiale, până la momentul la care MMB va putea face dovada excluderii noastre din Biserica Ortodoxă.

Întrucât noi suntem ortodocși practicanți, îndeplinim toate condițiile impuse de Statutul BOR pentru a fi considerați membri ai Adunării parohiale, inclusiv condiția de a respecta instituțiile Bisericii, deoarece noi nu ne ridicăm împotriva instituțiilor Bisericii noastre, ci doar a abuzurilor săvârșite de vremelnicii ocupanți ai funcțiilor de conducere ale acestora, suntem membri ai parohiei, protopopiatului și arhiepiscopiei noastre, refuzând să ne asociem cu vreo grupare schismatică, iar din 2016 am păstrat calea echilibrată a nepomenirii, necăzând în vreuna dintre rătăcirile în care au căzut alții care au început lupta contra ereziei în același timp cu noi, este greu de crezut că o excludere a noastră din Biserica Ortodoxă Română se poate face prea curând.

Statutul BOR și Regulamentul autorităților canonice și al instanțelor de judecată ale Bisericii Ortodoxe Române (RACDIJBOR) nu prevăd nicio procedură pentru

excluderea mirenilor din BOR, în afara cazului în care se fac vinovați de apostazie. Cum nu este cazul nostru, este de presupus că **MMB nu va putea să ne excludă din Biserică într-o manieră canonicostatutară, acceptabilă pentru instanțele civile**, pentru simplu motiv că nu are o procedură în baza căreia să o facă, mai ales că nu suntem vinovați de nimic.

Listele membrilor Adunării parohiale falsificate de către preotul Bolohan după propriul plac nu au nicio valoare în fața instanțelor de judecată, deoarece procedura descrisă de *Regulamentul pentru alegerea organelor deliberative și executive în parohie* nu vizează excluderea credincioșilor pe motive de abateri canonice, ci doar aducerea listelor la zi (cu cine a decedat, cu cine a venit, a plecat, s-a născut, a împlinit 18 ani etc.), **preotul paroh și Consiliul parohial nefiind investiți de către Statut sau RACDIJBOR cu autoritatea și competența de a judeca comportamentul și abaterile de la disciplina canonică a mirenilor și de a aplica sancțiunea excluderii.**

3. Îndeplinirea obligației de a ne oferi asistență religioasă

Unul dintre drepturile noastre inalienabile, recunoscut și întărit de instanța care a pronunțat Decizia civilă nr. 560A/2021, este acela de a beneficia de servicii religioase.

Instanța recunoaște acest drept, așa cum este prevăzut el de către art. 45 al Statutului BOR.

Prin urmare, **solicităm asigurarea dreptului nostru la asistență religioasă în conformitate cu propria conștiință.**

Aspectul pe care instanța nu l-a analizat, nefiind investită cu astfel de obligație, a fost acela că, prin recunoașterea dreptului nostru de folosință asupra bunurilor bisericesti și de asistență religioasă, nu s-a ținut seama de diferențele religioase existente între noi, cei 257 de contestatori câștigători, și preotul trimis de Mitropolie, și de faptul că, pentru satisfacerea acestor nevoi religioase ale noastre, **Mitropolia Moldovei și Bucovinei este obligată să ne trimită un preot ortodox, care să îndeplinească cerințele religioase pe care noi le**

solicităm.

Reafirm faptul că cei 257 contestatori câștigători în instanță suntem **membri practicanți ai Bisericii Ortodoxe Române, cu o viață spirituală activă, fără abateri disciplinare menite să ne excludă de la procesul decizional din parohie, dar, spre deosebire de majoritatea credincioșilor din BOR, lacși din punct de vedere dogmatic, refuzăm să acceptăm ecumenismul și deciziile sinodului mincinos din Creta, pe care îl considerăm întemeiat un sinod tâlhăresc, nicidecum un “Sfânt și Mare Sinod al Bisericii Ortodoxe Române”.**

Această poziționare a noastră este permisă de către Sfintele Canoane ale Bisericii și de către practica bisericească din toate vremurile ale Bisericii.

Pe parcursul acestor ani, s-a argumentat de către slujbașii Mitropoliei faptul că Înaltpreasfinția Voastră nu ați fi greșit cu nimic la Creta, că acela nu a fost un sinod sau că acele decizii nu sunt relevante pentru Biserica noastră etc.

Practica ulterioară, în care toate documentele Patriarhiei îl consideră un sinod al panortodox al Bisericii, fiind introdus și în manualele de Istorie a Bisericii Ortodoxe Române ale școlilor teologice ca eveniment epocal, similar celor șapte sinoade ecumenice, infirmă astfel de argumentări.

De altfel, art. 13, alin. 2) din Regulamentul “Sfântului și Marelui Sinod”[1] din Creta prevede că documentele adoptate acolo “au autoritate panortodoxă”, adică prevederile lor se aplică așa cum sunt, indiferent de propunerile de “explicitare, nuanțare și dezvoltare” ale Sinodului BOR[2], care sunt relevante doar pentru amăgirea pleromei ortodoxe românești, nicidecum pentru modificarea acelor decizii.

Un alt argument folosit în scopul demonstrării faptului că “Sfântul și Marele Sinod” nu a greșit cu nimic a fost acela că nu s-au dat dogme noi și că nu s-a recunoscut statutul de “biserici” ereticilor și schismaticilor.

Nu voi mai insista în această luare de poziție asupra erorilor grave ale sinodului, care au fost în detaliu explicate și analizate de personalități ale teologiei ortodoxe contemporane, ci mă voi limita în acest excurs, doar la două argumente, din care rezultă că deciziile sinodului din Creta au fost eretice.

Primul și cel mai important argument din care rezultă că sinodul din Creta a fost unul eretic ne este conferit de către actul de receptare a sinodului din Creta de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Georgiene, Biserică Ortodoxă neparticipantă la “dialogul” ecumenist și la sinodul tâlhăresc din Creta.

Astfel, analizând[3] documentele acestui sinod, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe din Georgia afirmă, în articolul 4: **“Documentele din Creta trebuia să reflecte învățătura Bisericii Ortodoxe, ceea ce nu este cazul acestor texte”**.

În limbaj diplomatic bisericesc, ideea că aceste documente nu reflectă învățătura Bisericii Ortodoxe înseamnă că **ele sunt eretice**.

Un al doilea argument pe care doresc să vi-l supun atenției este o mărturisire a urmașului Înaltpreasfinției Voastre la scaunul de mitropolit al Olteniei, Înaltpreasfințitul Irineu, care, într-o lucrare intitulată *Biserica în actualitate sau actualitatea Bisericii*, publicată la Editura Academiei Române, București, 2018, afirmă, la pagina 503:

“Desigur, la întrunirea din Creta, termenul «Biserică», ce a fost atribuit și celorlalți creștini, nu s-a folosit în sensul său dogmatic, ci s-a folosit impropriu în sensul de comuniune religioasă. Dar fiindcă este vorba despre textele «Sfântului și Marelui Sinod», **considerăm că trebuiau totuși alcătuite cu mai multă atenție și mai multă considerație. Sintagma «Biserici eterodoxe» este o expresie contradictorie, confuză și neavenită**” (s.n.).

Din acest text al mitropolitului Irineu, despre care îmi amintesc că ați declarat la un moment dat că a fost cel cu care v-ați consultat intens înainte de semnarea documentelor, și care, în momentul semnării lor, a simțit nevoia să adauge alături de semnătură susținerea Înaltpreasfinției Sale față de Biserica Ortodoxă, **ceea ce arată că textele semnate nu l-au convins de faptul că în ele s-a afirmat unicitatea Bisericii Ortodoxe ca “una, sfântă, sobornicească și apostolească”**, așa cum s-a spus până la refuz ulterior, rezultă următoarele:

1. **La Creta a fost o întrunire, nu un sinod**. Mitropolitul Irineu pune expresia “Sfântul și Marele Sinod” între ghilimele. Dacă într-adevăr a fost o simplă întrunire, nu înțelegem de ce nu se pot retracta afirmațiile de acolo?
2. **La Creta nu s-a folosit expresia “Biserică” în sensul său dogmatic, ci în acela de comunitate religioasă**. În realitate, termenul “Biserică”

în sens dogmatic se referă tocmai la comunitatea religioasă, care este Trupul mistic al lui Hristos. Chiar și când vorbim despre ipostazierea socială a Bisericii, ca simplă organizație socială, conținutul dogmatic al termenului nu poate fi neglijat, pentru că Biserica este Trupul mistic al lui Hristos, adică o comunitate religioasă care alcătuiește în mod mistic acest Trup și care are un ipostas, o prezență socială. Nicio altă comunitate socială nu se numește astfel.

3. **Textul din Creta s-a făcut fără atenție și considerație, iar sintagma “Biserici eterodoxe” este contradictorie, confuză și neavenită.** Toate aceste elemente alcătuiesc ceea ce noi numim în limbaj teologic **erezie**.

Mitropolitul Irineu merge mai departe și spune că “conținutul documentului intitulat *Relațiile dintre Biserica Ortodoxă și ansamblul lumii creștine* este **neclar și nu are perspective, fiind marcat de o ambiguitate ce nu mulțumește nici pe ortodocși, nici pe eterodocși**” (s.n.).

Nicăieri în istoria Bisericii Ortodoxe un “Sfânt și Mare Sinod” (denumirea a fost “împrumutată” de la denumirea Sfântului și Marelui Sinod I de la Niceea, 325 d.Hr.) nu a dat hotărâri “neclare și fără perspectivă, care să îi nemulțumească pe ortodocși”. **Numai sinoadele tâlhărești au dat astfel de decizii, iar ortodocșii nu le-au recunoscut și au întrerupt comuniunea cu ierarhii care au participat la ele.**

Voi încheia analiza făcută de către actualul mitropolit al Olteniei cu un citat din nota de subsol nr. 2206: “Oricine își poate da seama că va fi o problemă pentru cei ce vor veni după noi constatând că s-a folosit termenul «Biserică» pentru cei care nu au aceeași credință cu noi. **Ei vor avea îndreptățirea justă să constate cu nemulțumire că acest apelativ s-a folosit mai înainte de către un «Sinod». De aceea, pe bună dreptate se pot ridica unele semne de întrebare împotriva acestui termen atribuit eterodocșilor, formulare considerată o mare greșală pentru un text sinodal**” (s.n.).

Din această notă de subsol, se degajă două idei, ambele menite să indice îndreptățirea gestului nostru, al credincioșilor din Schit Orășeni, de a nu accepta o asistență religioasă care să nu fie ortodoxă:

1. Generațiile viitoare vor fi îndreptățite să constate cu nemulțumire folosirea denumirii de “Biserică” atribuită ereticilor. **Dacă generațiile**

viitoare vor fi îndreptățite să fie nemulțumite, de ce nu am fi îndreptățiti să fim nemulțumiți noi, generația actuală a Bisericii? Dacă suntem îndreptățiti să fim nemulțumiți, cum se manifestă nemulțumirea credincioșilor ortodocși decât prin refuzul de a accepta servicii religioase ale unor preoți trimiși de ierarhii care au săvârșit astfel de erori dogmatice grave?

2. Formularea “Biserici eterodoxe” este considerată o mare greșeală. **Un “Sfânt și Mare Sinod” care săvârșește o “mare greșeală” în definirea relației Bisericii lui Hristos cu ereziile și schismele din afara sa, pe care nici nu le numește erezii și schisme, ci “eterodocși”, nu este un sinod eretic?** Dacă ținem seama că, contrar părerilor personale ale mitropolitului Irineu despre acest sinod, Patriarhia îl predă la școlile teologice ca pe un continuator al Tradiției sinodale ortodoxe, un sinod asemănător primului sinod ecumenic, ale cărui decizii au autoritate panortodoxă, **nu suntem îndreptățiti să considerăm că acel sinod a schimbat profund eclesiologia ortodoxă, printr-o învățătură eretică adoptată și impusă ulterior?**

Nu insist asupra altor argumente teologice care să arate că sinodul din Creta a fost unul eretic, după standardelor Bisericii Ortodoxe. Aș putea adăuga la aceste considerente analizele mitropoliților Ierotheos Vlachos, Serafim de Pireu, Ieremia de Gortina, Damianos de Sinai, Irineu de Baska și alții care a constatat la fel de bine aceste erori grave.

Înaltpreasfinția Voastră și angajații MMB ați răspuns constant că, chiar dacă s-a greșit masiv la Creta, nimeni nu a luat atitudinea pe care am luat-o noi, credincioșii de la Orășeni, toți preferând să rămână în comuniune.

La acest argument, vă răspund că **întreruperea pomenirii, respectiv a comuniunii bisericești, este un drept, nu o obligație. Prin urmare, faptul că Biserica Georgiei, Mitropolitul Irineu al Olteniei sau Mitropolitul Ierotheos al Nafpaktelor au decis să nu rupă comuniunea nu este un motiv pentru a considera că cei ce au ales să refuze prezența unui preot care mărturisește credința eretică a mitropolitului participant la Creta au greșit și sunt schismatici.** Fiecare își face strategia după propriile considerente, iar, atât timp cât noi suntem acoperiți de practica Bisericii și de Sfintele Canoane, nu putem fi considerați ca schismatici sau neascultători.

Motivele pentru care Georgia sau episcopii cu cuget ortodox nu au întrerupt pomenirea sunt diverse și țin și de marea lor răspundere față de națiuni întregi sau părți ale acestora, într-un context extrem de tulbure și de primejdios, însă ele nu pot fi folosite împotriva celor care au decis să facă acest lucru și care sunt acoperiți de către sfintele canoane 31 apostolic, 3 sinod III ecumenic și 15 I-II Constantinopol.

S-a argumentat de către MMB în acești ani că nu se îndeplinește condiția ca ecumenismul să fi fost condamnat de către un sinod al Bisericii.

Trecând peste faptul că ecumenismul ca erezie a fost condamnat de către sinodul ROCOR în 1984, iar ROCOR a intrat în componența Bisericii Ortodoxe canonice a Rusiei, care și-a însușit toate deciziile ROCOR, inclusiv pe aceasta, că a fost condamnat și de către toți Sfinții Părinți ai secolului XX, și că în canonul 15 I-II condiția este ca erezia să fi fost condamnată de către sinod **“sau de către Părinții Bisericii”**, voi afirma că ideea că întreruperea pomenirii se poate face doar pentru o erezie condamnată anterior este invalidată de către conținutul **canonului 3** al sinodului al III-lea ecumenic, care **i-a repus în slujire pe toți preoții care au întrerupt pomenirea patriarhului eretic Nestorie înainte de condamnarea sa ca eretic** și fuseseră depuși pentru aceasta din treapta lor, **canonul 4** stabilind ulterior **obligatia de a întrerupe comuniunea cu cei anatemizați și tăiați din trupul Bisericii după judecarea lor sinodală**.

Pentru a înțelege la ce se referă canonul 3 este suficient să citim viața cuviosului Ipatie, egumen al Rufinienilor din Calcedon, despre care aflăm că **“de când am aflat că vorbește necuviincios** despre Domnul, am încetat numele cu el și nici numele nu i-l mai pomenesc”[4] (s.n.). Exemple în acest sens sunt nenumărate, putând enumera și situația Sfântului Grigore Palama, a Sfântului Paisie Aghioritului și a celor trei episcopi din Ținuturile Noi etc. care au întrerupt pomenirea/comuniunea cu ereticii înainte de a fi condamnați și ei, și erezia lor, de către un sinod ortodox.

Același canon oferă contraargumentul principal și afirmației: “Nu aveți dreptul să îl judecați pe episcop înainte de a fi judecat de un sinod”. Dacă în orice altă situație afirmația este adevărată, în cazul ereziei, canoanele 15 I-II și 3 sin. III ec. ne arată că întreruperea comuniunii se poate face înaintea cercetării sinodale a episcopului eretic.

S-a pus insistent întrebarea: “Pe cine aveți episcop?”. La această întrebare am răspuns și răspundem că avem Arhiereu pe Hristos, pe Care L-au trădat, prin erezie, episcopii care trebuia să asculte de El, cum bine spunea părintele Iustin Pârvu. Îl avem Arhiereu pe Cel pe care l-au avut toți cei ce au recurs la modul nostru de luptă în decursul istoriei noastre.

Din 2016 încoace, nu am aderat la nicio grupare schismatică, nu ne-am făcut noi înșine vreo grupare schismatică, la slujbele la care am participat în acești ani nu s-a pomenit niciodată numele altui ierarh, nu am căzut în rătăcirile în care au căzut unii dintre cei ce au întrerupt în aceeași perioadă cu noi comuniunea cu episcopii participanți la Creta Nu am făcut altceva decât ne permite canonul 15 I-II: am întrerupt comuniunea cu un episcop care propovăduiește public o erezie. Nimic mai mult.

Pentru aceasta, MMB nu are niciun drept să ne sancționeze, deoarece canonul 15 I-II îi interzice acest lucru: “Unii ca aceștia nu se vor supune certării canonicești, desfăcându-se pe sineși de comuniunea cu cele ce se numește episcop, chiar înainte de cercetarea sinodicească, ci se vor învrednici și de cinstea cuvenită celor ortodocși”. Orice sancțiune, în aceste condiții, este un abuz de putere, deoarece **singura obligație din acest canon este cea opozabilă episcopilor, de a nu pedepsi pe cei ce le întrerup pomenirea pentru că sunt eretici în cuget.**

Am rămas în dreapta credință, așteptăm ca Biserica să rezolve această gravă problemă, suntem membri ai parohiei, ai protopopiatului și Mitropoliei, vă recunoaștem pe Înaltpreasfinția Voastră ca mitropolit al Moldovei și Bucovinei, dar, în temeiul canonului 15 I-II, nu vă urmăim ca învățător și conducător, până când nu veți reveni la mărturisirea ortodoxă.

S-a afirmat că fără pomenirea episcopului nu există Sfinte Taine. Această afirmație este adevărată numai atunci când un preot este caterisit pentru orice alt motiv decât erezia. Când însă un preot sau comunitatea de credincioși s-a îngrădit de erezia unui episcop, afirmația că slujbele ținute fără pomenirea episcopului nu au nicio valoare devine una episcopolatră și papofronă; **slujbele fără pomenirea ierarhului eretic sunt perfect valabile, deoarece sursa harului sfințitor este Hristos, prin Duhul Sfânt, nu episcopul**, care nu este decât un martor al lui Hristos și un simbol văzut al unei lucrări sfințitoare nevăzute. Nu este episcopul cel ce s-a răstignit pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, ca

să fie el începătorul preoției și al sfințirii.

Argumentarea că fără pomenirea episcopului, în situația în care comunitatea se îngrădește de erezie, nu există Taine nu ține seama de existența de fapt a cel puțin trei canoane care permit întreruperea pomenirii/comuniunii cu episcopul eretic. Dacă ar fi așa cum susțin angajații MMB, ar însemna că Sfinții Părinți au greșit când au dat aceste canoane. Or, noi știm că Biserica nu greșește, pentru că este păzită de greșală de Hristos Însuși, Care este Capul său.

Prin urmare, **avem dreptul de a participa la slujbe ale bisericii noastre parohiale la care să nu fiți pomenit până când nu veți reveni la mărturisirea ortodoxă, din care ați decăzut prin ecumenism.**

Din toate motivele analizate până aici, consider că între noi și preotul pe care l-ați trimis să ocupe funcția de paroh al parohiei noastre **există o deosebire fundamentală de credință, întrucât noi suntem creștini ortodocși, în timp ce domnia sa este adept al credinței Înaltpreasfinției Voastre, mărturisite și asumate în Creta și confirmate ulterior prin:**

- participarea la activități culturale ale sinagogii din Iași;
- participarea la pelerinajul papei eretic Francisc, pe care l-ați sărutat ca simplu pelerin, alături de sutele de mii de papistași, în cetatea pe care Hristos v-a încredințat-o spre păstorire, sub oblăduirea Sfintei Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, după ce mai înainte ați fugărit cu jandarmii câțiva credincioși de pe treptele catedralei mitropolitane, pentru că afirmau adevărul că papa este eretic;
- ascultarea față de conducătorii lumefști globaliști, care, în perioada 2020-2022, au impus, în numele preinsei pandemii covid, un program de umilire și descreștinare a bisericilor ortodoxe, prin închiderea acestora în ziua sfântă de Paști, prin dezinfectarea Sfintelor Icoane, prin obligativitatea botniței inutile medical, dar profund simbolice din punct de vedere al percepției psihologice a reeducării.

În toată această perioadă de doi ani ați impus aceste măsuri blasfematoare, "dezinfectând" racla Sfintei Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, oferind pelerinilor botnițele sclaviei, îndemnându-i pe credincioși să le poarte și în fața sfântului altar al lui Dumnezeu.

Această atitudine serghianistă îmbracă grave nuanțe de ateism, iconoclast și

neovarlaamism, întrucât indică o gravă necredință în puterea lui Dumnezeu și a sfinților Săi de a ne păzi de moline, coroborată cu credința afirmată la Creta cu privire la eretici și ecumenism, cu practicile la care am făcut referire mai sus, străine episcopilor ortodocși, și cu alte luări de poziție pe probleme teologice, cum ar fi cele legate de pretinsa ortodoxie a ereticilor monofiziți sau de faptul că “protestanții au o pâine sfințită și un vin sfințit” și că papistașii au și ei “Același Cristos”, ca și ortodocșii, mă obligă să afirm răspicat faptul că **credința Înaltpreasfinției Voastre**, mărturisită și impusă în parohia noastră, împotriva voii noastre, de către preotul Bolohan, **este fundamental deosebită de credința ortodoxă, pe care noi, cei 257 de constestatori o mărturisim cu tărie din moși strămoși.**

Pe lângă această fundamentală diferență de credință, preotul Bolohan este, în opinia mea și a celorlalți contestatori, care și-au exprimat-o în fața instanței de judecată, când m-au confirmat ca reprezentant al lor, profund necorespunzător din punct de vedere profesional, neavând nicio calitate ca preot, ca păstor, ca predicator, ca liturghisitor.

STUPEFIANT: Preotul ecumenist Bolohan nu a făcut nicio slujbă de hramul Sfinților Sila, Paisie și Natan la Orășeni

De asemenea, este un administrator foarte incompetent al averii bisericești, în timpul păstoririi sale forțate, aceasta ajungând într-un stadiu avansat de degradare, și un păstor fără suflet, care, pe parcursul a trei ierni geroase, nu a avut milă și nici cea mai mică urmă de compasiune să primească în biserică pentru a se încălzi măcar copiii și bătrânii satului, neîngăduindu-le nici măcar să sărute icoanele și odoarele propriilor edificii sătești.

Cum a distrus preotul ecumenist Bolohan colțul de rai din Parohia Schit Orășeni

Pentru toate aceste motive, considerăm că **în exercitarea obligației legale și statutare pe care o aveți de a ne oferi asistență religioasă se impune o soluție care să țină seama de conștiința noastră dogmatică, în calitate de creștini ortodocși**, și care se poate concretiza în una din următoarele trei posibilități:

- 1. renunțarea la erezia ecumenistă, retragerea semnăturii puse pe documentele eretice din Creta și pocăința pentru comportamentul neadecvat din timpul falsei pandemii, pentru celelalte scăpări teologice și pentru persecutarea fără milă a ortodocșilor care nu au făcut decât să apere dreapta credință, care va produce efectul imediat al reintrării noastre în ascultarea canonică obișnuită;**
- 2. numirea unui preot căruia să i se permită să slujească fără a pomeni numele Înaltpreasfinției Voastre la slujbe, întrucât raportul în parohie este de 257 la 30-40, în favoarea celor ce țin calea ortodoxă și refuză comuniunea cu Înaltpreasfinția Voastră până la momentul în care retractați semnătura din Creta și reveniți la mărturisirea ortodoxă;**
- 3. retragerea actualului preot și a adeptilor săi din bunurile parohiei noastre și atribuirea unui nou amplasament în care acesta să își organizeze o nouă biserică parohială și o parohie distinctă de a noastră.**

Întrucât aveți o obligație statutară și legală de a ne oferi asistență religioasă, vă solicităm insistent ca, în cel mai scurt timp, să alegeți una dintre posibilitățile pe care vi le-am expus, sau să propuneți o soluție mai bună, care să țină neapărat seama de exigențele expuse până aici, de drepturile câștigate de noi în instanță și de faptul că sunt zeci de săteni trecuți de venerabila vârstă de 80 de ani ce își doresc, mai mult decât orice, măcar ca să le fie trupurile așezate în biserica lor străbună în ziua înmormântării lor, deoarece le aparține de drept.

Nu putem accepta ideea că instanța a avut în vedere repunerea noastră în calitate de membri ai parohiei, recunoașterea dreptului nostru de folosință asupra bunurilor și a dreptului de a avea asistență religioasă, pentru a ne lăsa apoi la cheremul creditorului, care să ne ofere ce fel de asistență religioasă dorește el, pe care fie o acceptăm, fie părăsim parohia, pentru că astfel de soluție ar goli complet de substanță drepturile noastre recunoscute.

De aceea, este evident că trebuie găsită o soluție care să țină seama de faptul că noi suntem fii ai Bisericii Ortodoxe și avem drepturi în această calitate.

Se apropie Sfânta Zi a Învierii Domnului, un moment de bucurie și reconciliere pentru întreaga suflare dreptmăritoare a Bisericii Ortodoxe din lume.

Stă în puterea Înaltpreasfinției Voastre să puneți capăt unei persecuții de șase ani împotriva unor oameni care nu au greșit cu absolut nimic în fața lui Dumnezeu și a Înaltpreasfinției Voastre.

De șase ani, în satul nostru se duce o luptă cumplită, în care au primat orgoliul și dorința insistentă de a ne distruge și a ne anihila, pentru simplul motiv că refuzăm să acceptăm o Ortodoxie diluată de minciuna globalist-ecumenistă și ținem cu sfințenie pravila ortodoxă, învățată de la cei peste 400 de trăitori ortodocși din aceste locuri.

De șase ani de zile, am fost martorii urii desăvârșite, ai unor acțiuni prozelite despre care ne este rușine să ne amintim, pentru că ne crapă obrazul de rușine știind că au fost executate de cei care ne pretind să îi considerăm episcopii și preoții noștri.

De ce se războiește mitropolitul eretic Teofan cu atâta înverșunare împotriva ortodocșilor din Schit Orășeni?

Frați învrăjbiți împotriva fraților, părinți împotriva copiilor, consăteni împotriva consătenilor, oameni care și-au pierdut mântuirea făcând gesturi pe care nu le mai pot regreta din pricina sfârșitului natural al vieții lor, conștiințe cumpărate, servicii cumpărate de la oricine avea o cât de mică înrîurire asupra situației și vieții noastre reprezintă o mică parte din arsenalul utilizat pentru a ne înfrânge voința și a ne determina să acceptăm starea de fapt din Biserică de la ora actuală.

Toate acestea au fost făcute **pentru a ascunde faptul că, în 2016, Înaltpreasfinția Voastră ați greșit la Creta, o greșeală pe care încercați să o ascundeți inclusiv prin eliminarea noastră fizică din pliroama Bisericii noastre strămoșești pe calea proclamării noastre arbitrare ca schismatici și "autoexcluzi din Biserică", acțiune pe care au respins-o și reparat-o până și instanțele lumesti, care nu au nicio pretenție spirituală, oferind o lecție de smerenie și dovadă a gravei decăderi spirituale a conducerii Bisericii noastre.**

Împotriva noastră s-a dus o campanie de demonizare în parohii, mănăstiri, în

presa bisericească, în presa laică aservită, s-au încercat diverse acțiuni judiciare, cum este și aceasta în care am câștigat cu mila bunului Dumnezeu și a sfinților protectori ai satului nostru, Sila, Paisie și Natan.

Am fost supuși unei executări silite abuzive, în ciuda faptului că, așa cum arată decizia tribunalului, “apelanții contestatori dețin un veritabil titlu opozabil creditorului obligației de evacuare”.

La Schit Orășeni, „lecțiile de teologie” ale mitropolitului eretic Teofan le predau... jandarmii, polițiștii și bodyguarzii

Timp de doi ani de zile am suportat prezența agresivă a Jandarmeriei, a firmei de protecție NEI Guard, plătită de către preotul Bolohan din sume pe care nu le-a justificat niciodată în fața Adunării parohiale ai cărei membri suntem și nu i-au fost aprobate de către un Consiliu parohial ales corect.

Am fost batjocoriți de către diverși preoți și ieromonahi aduși în “pelerinaj” în parohia noastră, în timp ce noi eram obligați să stăm în stradă. **Acești preoți nevrednici s-au întrecut în a ne propune să ne căutăm un episcop oriunde, sperând că astfel ne vor convinge să părăsim Biserica Ortodoxă și să nu mai dăm astfel dureri de cap celor care ar dori ca Ortodoxia diluată de erezii să se impună în liniște tuturor, fără a “se face sminteală” în Biserică și a se tulbura *status quo*-ul eretic în care se complăce poporul de ani de zile.**

Ne-am rugat în condiții vitrege, în stradă, în frig, în ploaie, în ninsoare, în condițiile în care foarte mulți dintre cei 257 sunt la vârsta senectuții.

Cu toate acestea, am rezistat și nu am făcut niciun pas înapoi de la mărturisirea dreptei credințe ortodoxe. Nu am părăsit Sfânta Biserică Ortodoxă, lucru observat și întărit și de către un tribunal civil, care a respins ca irelevantă tirada juristului MMB, care, confundând justiția civilă cu simulacrul de justiție bisericească din zilele noastre, vorbea despre “autoexcluderea din Biserică”, despre “schismă”, despre “neascultare” etc.

După șase ani, în care Mitropolia a săvârșit toate aceste abuzuri și multe altele pe care nu le-am mai amintit, numărul celor pe care a reușit să îi racoleze pentru pretinsa “comunitate” a preotului Bolohan este

nesemnificativ, atât sub aspect numeric, cât și calitativ.

Am rămas și vom rămâne, indiferent de ce se va întâmpla, pe aceste metereze ale cetății ortodoxe antiecumeniste de la Schit Orășeni, cum bine a numit-o un ilustru vizitator și împreună luptător dintr-o Biserică Ortodoxă soră, conștienți de faptul că toate ereziile din istoria zbuciumată a luptei duhurilor rele și a slujitorilor lor contra Adevărului lui Hristos au fost înfrânte pentru că, **de fiecare dată, Dumnezeu a păstrat, prin cei puțini care și-au asumat lupta pentru Ortodoxie, vie în conștiința Bisericii tensiunea și diferența ontologică dintre Adevăr și minciună, nepermițând ca întreaga Biserică să fie adormită de cântecul de sirenă al ereziei, până când Biserica a putut oferi un răspuns teologic articulat, sub forma sfintelor sinoade ecumenice, care să restabilească și să afirme cu tărie granița dintre Ortodoxie și erezie, dintre mântuire și pierzare.** Așa se va întâmpla și acum, iar la acest efort dorim să ne aducem și noi umila noastră contribuție.

După șase ani de zile de persecuție aprigă împotriva noastră, a poporului credincios nevinovat, și de rezistență a noastră acerbă, neclintită, în apărarea dreptei credințe, **a venit momentul să vă comportați ca un episcop care a greșit grav și repetat față de învățătura de credință ortodoxă, a cărei păstrare cu sfințenie trebuie să fie singura obligație și preocupare a Înaltpreasfinției Voastre, să vă smeriți și să acceptați că într-un sat din Mitropolia pe care o păstoriți există o parohie în care numele Înaltpreasfinției Voastre nu este pomenit, alăturându-vă astfel episcopilor înțelepți din România sau din alte Biserici-surori care au acceptat ca în unele parohii să nu fie pomeniți, neconsiderând acest lucru ca pe o ofensă care trebuie neapărat reprimată, înțelegând, în mod foarte corect, că măcar acest preț se cuvine să îl plătească față de poporul înșelat și trădat prin acțiunile lor în direcția sprijinirii, cu bună știință sau din slăbiciune, a proliferării ereziei ecumeniste.**

Apelez, în aceste momente de profundă încărcătură spirituală, în care toți ortodocșii suntem chemați să ne întoarcă spre Hristos și spre faptele vrednice de mântuire, să vă faceți datoria legală de a ne **asigura asistență religioasă în conformitate cu cugetul nostru ortodox antiecumenist, care, urmând practica bisericească bimilenară, care ne învață că ascultarea e până la păcat și erezie, știe să traseze limitele ascultării față de conducerea Bisericii și refuză, pe drept cuvânt, să pună ascultarea orbească mai**

presus de imperativul păstrării și apărării dreptei credințe.

Vă reamintesc cu respect, în speranța că veți analiza cu seriozitate propunerea noastră și veți găsi o soluție, că **tradiția Bisericii noastre nu permite impunerea cu forța a unui preot credincioșilor unei parohii**, că la alegerea preoților, încă din vechime poporul era întrebat “Vrednic este?”, cu semnul întrebării, iar poporul achiesa, spunând “Vrednic este!”.

Tâlcuirea din *Pidalion* a canonului 13 Laodiceea, îndelung folosit de avocații MMB pentru a demonstra că noi, poporul, nu avem niciun drept de a ne exprima în privința preotului care ni se aduce de la centru, fiind o “plebe”, prevede: “Întâi, că după dreptul cuvânt unii ca aceștia [ierarhi și preoți] trebuie a se alege de Arhieriei și de sinieriei, **urmând și împreună alegerile cele de la popor**; și al doilea, **că poate cei mai înțelepți și mai evlavioși mireni se cuvine împreună să aleagă cu episcopii și preoții pe cei ce urmează a se hirotonisi lor preot (sau arhieriu), dar nu și norodul cel prost și neregulat, pentru gâlcevile ce pot urma întru alegerile lor**, unii pe unii alegând, iar alții pe alții”[5] (s.n.).

Vorbind despre canonul 13 Laodiceea, care statuează dreptul poporului de a participa la alegerea preotului, chiar și prin reprezentanți, pentru a se evita tulburările, canonistul Nicolae Milaș afirmă că: “...**prin canonul prezent nu a fost despuiat poporul de dreptul legal de a participa în limite determinate la alegerea persoanelor preotești și mai ales de episcopi**”[6] (s.n.).

Din această analiză vedem că **preotul paroh nu poate fi impus în parohia noastră împotriva voinței majorității largi a membrilor parohiei, ci trebuie acceptat de către această majoritate**, iar în cazul în care nu există o compatibilitate între acesta și comunitate, prezumată de către prevederile din Statutul BOR, acesta trebuie retras și înlocuit cu unul capabil să își îndeplinească misiunea de păstor ortodox.

Cu atât mai puțin ortodoxă este practica de a impune un preot de o credință diferită decât cea ortodoxă și a-l ține împotriva voii celor care au fost reintegrați în parohie de puterea statului, care a înțeles să lase modul în care vom conviețui în continuare la latitudinea noastră, oferindu-ne posibilitatea să aplicăm corect de data aceasta normele Bisericii, pentru a ne rezolva o problemă până la urmă internă.

Întrucât respectarea unei hotărâri judecătorești este o obligație a celor față de care hotărârea este opozabilă, în caz contrar fiind incident art. 287, alin. g) din Codul Penal, îmi exprim speranța că veți găsi, într-un timp rezonabil, o soluție favorabilă cererii formulate de mine.

06.04.2022

Chirilă

Teolog Mihai-Silviu

Înaltpreasfințitului Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

[1]<https://basilica.ro/regulamentul-de-organizare-si-functionare-a-sfantului-si-marelui-sinod-al-bisericii-ortodoxe/>.

[2]<https://basilica.ro/concluziile-sfantului-sinod-cu-privire-la-desfasurarea-si-hotararile-sfantului-si-marelui-sinod-al-bisericii-ortodoxe-din-creta-16-26-iunie-2016/>.

[3]<https://orthodoxethos.com/post/final-decision-of-the-church-of-georgia-on-the-council-of-crete-summary>.

[4]Arhimandrit Vasilios Papadakis, *Străjerii Ortodoxiei*, Editura Egumenița, 2015, p. 102.

[5]*Pidalion, Cârma Bisericii Ortodoxe*, Editura Credința strămoșească, 2007, p. 426.

[6] Dr. Nicolae Milaș, *Canoanele Bisericii Ortodoxe însoțite de comentarii*, vol. I, partea I, Arad, Tipografia diocesană, 1934, pp. 91-92.